

Forholdsregel; thi det er ikke foreskrevet i Forslaget, at alt dette Mandskab skal indkaldes og indøves, men det er overladt til Krigsbestyrelsen at indkalde og indøve det, og i § 3 er det udtrykkeligt udtalt, at den Deel af Mandskabet, som man ikke finder Anledning til at indøve og bruge, skal føres i Kullerne. Kun naar man strax vilde have dette Mandskab til Brug, kan Krigsbestyrelsen indkalde og indøve det, uden at behøve at indkalde saa mange af Forstærkningen. Men for at opnaae det tilsigtede Niemed er det ikke nødvendigt at udskrive Mandskabet til Linien. Den 24de § af Bærnepligtloven tillader nemlig udtrykkeligt at indkalde det Mandskab, som har trukket de høiere Lodder, for at øve dette i Vaaben, ligesom ogsaa dens § 30 tillader at indkalde dem, som høre til Forstærkningen, for at vaabenøves; altsaa, som sagt, for at Mandskabet kan blive afløst, er det ikke nødvendigt at udskrive hele det foreslaaede Mandskab. Om det kan være hensigtsmæssigt eller ikke, saaledes bestandigt at indkalde alt Mandskab, skal jeg ikke indlade mig paa. Det forekommer mig, at den her foreslaaede Forholdsregel er et lille Stykke af en Armees-Organisationsplan; men jeg antager, at her ikke er det rette Sted til at give Organisationsbestemmelser, idet denne Lov nærmest kun gaaer ud paa, hvor meget eller hvor stort et Antal der retteligen maa udskrives. At opfylde Bærnepligten er flere Gange her i Thinget blevet anerkjendt som en meget stor Byrde, ja man har oftere kaldt den en meget stor „Skat“; jeg tvivler imidlertid meget paa, at Thinget vilde give Finansministeren Bemyndigelse til at tage Saameget, som han behøver, af Folks Lomme, men her foreslaaer Udvalget at give Krigsministeren Bemyndigelse til at tage saa Mange ud af Folks Huse, som han anseer nødvendigt. Er det nødvendigt, at Mandskabet saaledes

øves, for at holdes rede til Krig, nu vel, saa kan det befales, men jeg drager i Tvivl, at det skulde være passende i denne Lov at give Krigsbestyrelsen en saa betydelig Myndighed. Det er vistnok ikke ligegyldigt, om enten lidt over 3000 unge Mennesker kaldes bort fra deres Betsættigelse og den Levevei, hvortil de have forberedt sig, eller om det dobbelte Antal, 7000 Mennesker, tages bort fra deres Hjem og deres Betsættigelse, for at indøves i Vaaben og holdes i længere eller kortere Tid i Tjenesten. Jeg maa gjøre den Bemærkning, at dette i flere Henseender udøver en væsentlig Indflydelse paa Bedkommendes Stilling, idet det naturligviis maa være til Byrde og Stade for dem, at de maae affee deres Tid til at øves i Vaaben, men hertil kommer endnu, at der for alle Udskrevne, og saaledes ogsaa for disse 7000 Mand, gjælde Bestemmelser, som ogsaa i andre Henseender indskrænke disses Frihed. Saaledes ere de Udskrevne navnlig forhindrede fra at reise ud af Landet, medmindre de kunne faae særlig Bemyndigelse dertil fra Krigsministeren. Bliver derimod kun Halvdeelen udfreven, vil der Intet være til Hinder for, at den anden Halvdeel reiser bort af Landet, Noget, de ifølge Lovgivningen have Ret til, uden at behøve at søge om Krigsministeriets Tilladelse.

Jeg vil dernæst bede det ærede Udvalg ogsaa at tage Hensyn til den Befostning, som vil blive en Følge af, at dette Mandskab indkaldes for at vaabenøves. Hvor stor denne Befostning vil blive, veed jeg ikke, men da der er Tale om noget over 3000 Mand, vil den ikke blive ubetydelig, og da jeg ikke antager, at Krigsministeren ved sit Budgets Affattelse har taget Hensyn hertil, vil der, saafremt saa mange flere skulle udskrives, udfordres et Tillæg til Budgettet for Landfrigtsmagten, der neppe bliver saa ganske ringe.